STANDPLAATS KEFALONIA

Na jarenlang fietsen in de bekende heuvels en bergen van Europa wilde Dirk Drolenga eens iets anders. Dat vond hij op het Griekse Kefalonia. Hij reed de vier mooiste fietsroutes van dit Ionische eiland.

Tekst & foto's: Dirk Drolenga

Nieuwsgierig druk ik mijn hoofd tegen de patrijspoort wanneer de Boeing 737 in een lange glijvlucht de daling inzet. Een prachtig panorama ontvouwt zich: de Ionische Zee waarin de zon fel schittert, een goudgele zandstrook erachter, de kustlijn die steil oprijst, bezaaid met groen en veelkleurige huisjes en tot slot machtige bergen die op het geheel neerkijken. De eerste indruk is altijd belangrijk en die boeit mij nu al.

Ik land op Kefalonia, het grootste van de zeven Ionische eilanden aan de westkant van het Griekse vasteland. Wat doet een wielerliefhebber op dit onbekende eiland? Bergen en heuvels zijn mijn favoriete fietsterrein en na al die jaren Ardennen, Alpen en Dolomieten was ik eens aan iets anders toe. Een advertentie begin dit jaar over fietsvakanties op het heuvelachtige Kefalonia trok mijn aandacht en na bezichtiging van de prachtige foto's op de website van organisator Hellenic Cycling was ik om.

De relatief vlakke kustweg tussen Skala en Poros met mooie baaien en stranden

Gedurfd

In de lounge van de aankomst- en vertrekhal ontwaar ik Guido van Meeteren, mijn fietsgids voor de komende twee weken. Hij geeft mij een lift naar appartementencomplex Nostos in het kleine dorpje Mousata aan de zuidkust. Onderweg verhaalt hij hoe hij als oud-amateurwielrenner begin vorig jaar zijn vaste baan in Nederland opzegde. Hij emigreerde naar dit eiland om samen met een Belgische vriend, Filip Sercu, zijn droom waar te maken: het organiseren van fietsvakanties. Gedurfd, want Kefalonia geniet nog weinig bekendheid onder fietstoeristen.

In het fraaie onderkomen inspecteren we de fietskelder, waar tien fonkelnieuwe Cube Attempt-racefietsen staan te wachten en allerlei materialen voor reparatie en onderhoud voorhanden zijn. Ook mountainbiken is mogelijk. Na de lunch besluit ik meteen maar een tochtje te maken met Guido. Door de reis heb ik weinig slaap gehad en dan kan ik het beste maar in beweging blijven, zo is mijn ervaring.

Vanaf Argostoli stijgt de kustweg langzaam naar 300 meter richting Mirtos Beach

Aange naam anders

Go-go-go!

We volgen voor onze eerste tocht de hoofdweg langs de kust in zuidoostelijke richting en doorkruisen allerlei kleine dorpjes. (Race)fietsen is hier nog niet zo ingeburgerd. De meeste Grieken staren je verwonderd na. Toch zijn er aanmoedigingen: "Go-go-go!" De kustweg biedt prachtige vergezichten. Bij de splitsing houden we rechts aan richting Skala, hier gaat het meer op en neer. De klimmetjes duren soms tien minuten, maar zijn nergens echt zwaar. Na Skala buigt de weg naar het noorden langs het badstrand en ik vergaap mij aan de dure buitenhuizen en appartementencomplexen langs de kust. Na ruim een half uur bereiken we de havenplaats Poros, waar we op een terras met uitzicht op zee een *kaffè frappè* (ijskoffie) drinken, die hier heel populair is.

Na deze pauze moeten we serieus in de beugels. Vanaf zeeniveau leiden twee beklimmingen van respectievelijk 2 en 4 kilometer naar bijna 300 meter hoogte in het dorpje Pastra. De dorpjes zijn hier fraai, met veel verschillende pasteltinten in het pleisterwerk, hangplanten met felgekleurde bloemen en mooie kerkjes. De uitzichten over de kuststrook blijven verbazen door hun schoonheid. Tot slot dalen we 15 kilometer af naar thuisbasis Mousata. Liefhebbers van berglandschappen kunnen vanaf Agia Irini nog een lus door de hoogvlakte maken via Karousa, Xenopoulo en Kapandriti. Je kunt dan ongestoord genieten, echt klimmen hoef je hier niet.

Mount Roudi

Een lange rit vandaag. Ik smeer dus bij het ontbijt extra *marmelada kerasi* (kersenjam) op mijn brood en stap hierna op met Guido. Eerst richting de hoofdstad Argostóli. Via de boulevard kun je per fiets over een 900 meter lange brug de baai doorkruisen, vanwaar het stadsaanzicht prachtig is. Daarna richting noorden langs een soort binnenzee, de Golf van Argostóli. De kustweg met mooie zeepanorama's stijgt langzaam naar 300 meter, waar een uitkijkpunt uittorent boven Mirtos Beach, dat is verkozen tot een van de mooiste stranden van Europa. Het ligt er aanlokkelijk bij, maar de weg erheen is erg steil en we moeten nog een eind. We dalen daarom af in oostelijke richting naar Sami en Agía Efimía. Daar buigen we weer naar het zuiden en gaan de Mount Roudi op.

Na een vlakke aanloop is de Mount Roudi een pittige klim van bijna 7 kilometer tegen gemiddeld 8 procent, een van de steilste op Kefalonia. Vanaf de top (600 meter) kun je binnendoor naar de zuidkust afdalen via de Ómala-vallei, waar de befaamde Robóla-wijn wordt verbouwd en een klooster en kathedraal

Havenplaats Poros. Op een terras met uitzicht op zee drinken we een ijskoffie

De vier routes

Mousata – Skala – Poros – Mousata: 58 km, 770 hm
Mousata – Argostoli – Mirtos Beach – Sami – Mount Roudi – Moussata: 97 km, 1285 hm
Mousata – Argostoli – Lixouri (veerboot) – Argostoli – Mousata: 77 km, 640 hm
Mousata – Pastra – Mount Aenos – Mousata: 70 km, 1380 hm

zijn te bezichtigen. Liefhebbers van langere afdalingen en mooie vergezichten suizen eerst naar beneden naar Argostóli en rijden dan langs de kust terug naar Mousata. Nadeel is daarbij het drukkere verkeer rond de hoofdstad.

Naar het westen

Langs de Golf van Argostóli kun je ook naar het westelijke schiereiland. We volgen hier de kustweg en slaat vóór de havenplaats Lixouri rechtsaf het binnenland in. De weg gaat continu op en neer door kleine dorpjes en ik waan me even in Toscane. Dit landschap is compleet anders dan elders op Kefalonia. Wij dalen af naar Lixouri en pakken hier de veerboot terug naar Argostóli. De echte bikkels rijden ook weer terug langs de Golf van Argostóli. Reken dan op een dagtocht van ruim 100 kilometer.
De laatste route doet de hoogste berg op het eiland, de Mount Aenos, aan. Deze reus meet 1620 meter, maar de wegen zijn tot ruim 800 meter hoogte geasfalteerd. Alleen mountainbikers kunnen dus nog hoger. We rijden vanaf thuisbasis Nostos eerst in oostelijke richting en slaan in Tzanata – vlak voor Poros – linksaf. Niet lang daarna begint het eerste deel van de klim van bijna 7 kilometer tegen gemiddeld 6 procent. Er zijn enkele steile stukken, maar niet de 10 procent stijging die een bord aangeeft.

Gastvrij

Ik verbaas me erover dat het berglandschap, een nationaal park, wederom geheel anders is dan tijdens de andere drie tochten.

Verkoeling aan zee op één van de vele stranden tussen Skala en Poros

In de Ómala-vallei

In het dorpje Charakti stoppen we voor een colaatje in taverna O Aenos. De man en vrouw des huizes stappen op van hun stoelen en nodigen ons gastvrij uit om hierop plaats te nemen: "*Kathiste!*" Een oude dorpsbewoner op het terras informeert nieuwsgierig waar we vandaan komen. Helemaal vanaf de kust? En nu nog verder de Aenos op?! Hij schudt het wijze, gegroefde gelaat. Guido lacht en zegt: "*Trèli Ollandi!*" ("Gekke Hollanders!").
Hierna wisselt de oude Griek wat woorden in Kefalonisch dialect met de beheerder, die hard lacht. Dit is niet te volgen; misschien maar goed ook voor ons. Na een korte afdaling volgt het tweede, niet-moeilijke deel van de klim (7,5 kilometer). Via de Ómala-wijnvallei keren we weer terug voor een welverdiend drankje aan de bar in Nostos.
Na twee weken kom ik tot de slotsom dat Kefalonia erg afwisselend is met een aangenaam klimaat. Het is hier minder toeristisch en met die gemoedelijke sfeer fietst het heel anders dan op een bekende Tourcol of in de Ardennen. De hellingen zijn voor iedereen te doen, maar bieden ook fanatieke klimgeiten voldoende uitdaging.

De veerboot tussen Lixouri en Argostoli brengt de vermoeide fietser in 20 minuten in de hoofdstad

Boven op de top van Mount Roudi

Reisinfo

Vervoer: Elke maandag vertrekt er een rechtstreekse, drie uur durende vlucht vanaf Schiphol.
Klimaat: Toen ik Kefalonia bezocht (tweede helft juni) was het daar overdag circa 30°C, wat overeenkomt met het gemiddelde in die periode. Rijd daarom de eerste dagen wat rustiger de hellingen op en drink wat meer. Onderweg zijn er voldoende winkeltjes waar je snacks en drinken kunt inslaan. Ook het kraanwater is drinkbaar. Hartje zomer kan het soms heet zijn, maar ook dan is fietsen nog steeds mogelijk, want overal op het eiland waait een frisse zeewind. Het regent nauwelijks in de zomerperiode en dan meestal 's nachts. Toch is Kefalonia veel groener dan de meeste andere Griekse eilanden.
Infrastructuur: De grootte van het eiland, circa 85 bij 75 kilometer, en het uitgebreide wegennet maken een grote variatie in fietstochten mogelijk. De wegen zijn in prima conditie: bij slechte plekken worden compleet nieuwe asfaltstroken aangelegd. Alleen in dorpjes kun je beter meer naar het midden van de weg rijden in verband met (steenslag op) de brokkelige zijkanten. Let in wegbermen ook op je banden, vanwege de stugge doornstruiken. De hellingen stijgen soms scherp, maar zijn meestal 4-6 procent en dus op ieder fietsniveau goed behapbaar. Het Griekse autoverkeer houdt goed rekening met fietsers, maar chauffeurs van vrachtwagens, taxi's en bussen hebben overal haast, ook op Kefalonia. Vaak krijg je van achteren even een autoclaxon te horen. Het toeteren is niet agressief bedoeld, eerder als waarschuwing.
Cycletours heeft een standplaatsreis op Kefalonia. Kijk op www.cycletours.nl.
Meer informatie over fietsvakanties op Kefalonia: www.hellenic-cycling.com.